

Eksperymenty z mózgiem cz.1

„Jak poprawić pisownię”

W roku szkolnym dziecko zazwyczaj musi przyswoić sporo wiedzy. Zdarza się, że podczas tego czasu zwyczajnie nie ma już gdzie upchnąć powtórek dotyczących ortografii. Dzieci mające przedłużający się problem z poprawnym pisaniem powinny wziąć udział w zajęciach korekcyjno- kompensacyjnych, jeśli trudności wynikają z obniżen funkcji słuchowych i wzrokowych, powtórzyć i utrwalić reguły ortograficzne, a czasem przejść trening ortograficzny, który utrwali praktyczną umiejętność pisania wyrazów. W języku polskim istnieją słowa, których obraz zwyczajnie należy zapamiętać. Może to także dotyczyć ćwiczeń w nauce języka obcego.

Nie wszyscy spontanicznie i naturalnie opanowują zasady poprawnej pisowni. Problem ten może występować nawet u zdolnych uczniów, często postrzeganych jako prymusów. R. Dilts opracował on strategię pisania opartą na zasadach neurolingwistycznego programowania mózgu, które uważa za najbardziej efektywne. Zgodnie z obserwacjami dokonanymi w University of Utah (1987), osoby, którym pisanie ortograficzne przychodzi łatwo patrzą w górę i w lewo (przywołując pamięć wzrokową), potem przenoszą wzrok w dół (co potwierdza słuszność intuicji, ale też może pomagać w uaktywnieniu kinestetyczno-przecuciowej części umysłu). Następnie znów kierują wzrok w górę (potwierdzając poprawność słowa). Dowiedziono, że stosowanie Metod NLP, w tym opisaney poniżej metody znacznie zwiększa liczbę słów, które uczniowie zapamiętują i piszą prawidłowo.

Wakacje to czas odpoczynku, ale jednocześnie 5 minut dziennie systematycznie poświęcone na zabawę z własnym mózgiem może przynieść wspaniałe rezultaty. Jeśli więc istnieją wyrazy, w których dziecko uporeczywie czyni błędy, niezależnie od znajomości reguł ortograficznych, warto zrobić eksperyment i zastosować poniższe ćwiczenie.

Materiały:

- Ścieralny marker
- Laminowana kartka A4 lub kartka do drukarki włożona w przezroczystą koszulkę (można ją wówczas wykorzystywać wielokrotnie)

Wykonanie:

- Napisz na ścieralnej powierzchni wyraz, którego zapisu ortograficznego chcesz nauczyć.
- Osoba ucząca się powinna pomyśleć o czymś, co się kojarzy z tym wyrazem i wywołuje pozytywne uczucia (powiązanie pisowni z pozytywnym stanem w ciele, spowoduje późniejsze poznanie prawidłowości napisania wyrazu po odczuciach z ciała)
- Umieszczamy planszę z napisanym wyrazem wysoko, tak aby osoba ucząca się musiała skierować wzrok do góry i w lewo. Niech utrwali sobie obraz słowa w wyobraźni.
- Odwracamy kartkę, tak żeby napis nie był widoczny. Osoba ucząca się ma sobie wyobrazić prawidłowy zapis słowa na planszy. Jeśli nie jest w stanie tego zrobić należy znowu pokazać słowo i powtórzyć postępowanie (wyobrażenie sobie czegoś miłego związanego ze słowem przez uczącego się i utwalenie obrazu mentalnego

słowa). Należy powtarzać czynność, aż uczący się będzie w stanie napisać w wyobraźni ćwiczony wyraz.

- Należy odłożyć kartkę i zapytać jak się pisze ćwiczony wyraz.
- Prawdopodobnie w trakcie literowania osoba ucząca się poruszy gałkami ocznymi w lewo i w górę, a potem w prawo i w dół.
- Metodę można wykorzystać w nauce **ortografii**, jak również w zapamiętywaniu **wzorów chemicznych, matematycznych** oraz **dat historycznych**.

Istnieje możliwość bardziej mimowolnego wpisania wyrazów w pole widzenia dziecka. Należy zadbać o to by były umieszczone wyżej, np. na korkowej tablicy nad biurkiem. Wyraźniejszy obraz mentalny można pozyskać przekształcając sobie w wyobraźni kolor wyrazu (albo jego części) lub wielkość. Większość ludzi zapamiętuje poprzez patrzenie w lewo i w górę, jednakże istnieją osoby, które wolą spojrzeć w prawą stronę. Podczas eksperymentu warto wypróbować oba kierunki, aby określić bardziej efektywny dla danej osoby sposób.

Opracowała:
Paulina Płusa- Stolat